

[Kirsten Lee]

gartneriejendomme. Det ville indebære, at man gav små landbrug lettelser for under 2.000 kr., og at store bedrifter på omkring 1.000 ha skulle have lettelser i 25.000 kr.s klassen. Den slags asocial og skæv fordeling vil vi ikke medvirke til. Det er vel næppe den markering, CD har ønsket ved at stå uden for finanslovsforliget. Det er i det hele taget vanskeligt at se, hvad CD's strategi har været.

Markeringen har, så vidt vi kan se, ikke givet synlige, selvstændige resultater.

Den finanslov, der lægges op til med regeringens ændringsforslag, er en ansvarlig finanslov. Det Radikale Venstre medvirker som altid til dens gennemførelse.

Mimi Jakobsen (CD):

Indledningsvis vil jeg da lige returnere fru Kirsten Lees elskværdigheder ved at sige, at hvis fru Kirsten Lee kun har opfattet, at det var CD's ønske at få ændret den amtskommunale grundskyld i forbindelse med finanslovsforliget, så er fru Kirsten Lee faktisk halvdårligt orienteret.

I øvrigt var sigtet med at nedsætte den amtskommunale grundskyld naturligvis at lette omkostningerne for nogle af de erhverv, der skal producere. Man må vel trods alt erkende, at de store bedrifter producerer relativt mere og bidrager mere til eksport end de meget små landbrug, selv om man kan synes, at de er hyggelige at have, og det synes vi bestemt også. Nok om det.

Jeg skal ikke gå i detaljer ved at remse hver enkelt stillingtagen til ændringsforslag op her, men jeg synes naturligvis, det er vigtigt. Selv om vores stillingtagen ikke er særlig afgørende og måske i virkeligheden temmelig uinteressant for regeringen, der jo har sit flertal i hus, vil jeg da godt redegøre for nogle af de synspunkter vi har i forbindelse med hovedpunkterne i ændringsforslagene.

Der er ting, vi mangler, og der er ting, vi synes der er lidt for meget af. En af de ting, vi mangler fra regeringens side og på finansloven i denne forbindelse, er, at vi synes, at det signal, man giver til erhvervslivet, er for spagfærdigt og for dårligt.

Vi mener bestemt ikke, at det er det rigtige signal at give, at man sparer på eksportfremmedler. Man behøver næsten ikke at argumentere for, i hvert fald ikke over for en borgerlig

regering, at man synes, det ikke er tidspunktet, hvor der spares på investeringer i den sektor. Og det er i øvrigt et forkert signal.

Derfor stemmer vi imod regeringens ændringsforslag om reduktion af eksportfremmedlerne på Industriministeriets område som et eksempel på det.

Vi har til gengæld meget stor sympati for, at man vil nedsætte selskabsskatten for at give et godt signal. Men hvorfor kan man så ikke give et signal, der trænger ordentligt igennem? Hvorfor skal man sidde og fedte med det? Enten gør man det, eller også gør man det ikke. Og der er gode grunde til at give dette signal til erhvervslivet.

Men når man så sidder og modregner og ikke rigtig tør gøre det alligevel, ved at man skal modfinansiere ved forskellige nye afgifter og ting, erhvervslivet skal betale, så synes vi ærligt talt, at det bliver lidt forringet og lidt halvdårligt.

Vi stemmer stadig væk med stor tilfredshed for lovforslaget om aktieselskabsskatten, hvis det nogen sinde kommer frem – hvad det forhåbentlig gør – til tredje behandling. Men vi synes, at man skulle have været lidt mere dristig og sagt: Jamen vi tror på, at det signal vil medføre øgede investeringer og gang i forretningerne og øget eksport og indtægter, og derfor gør vi det. Og så skal man ikke være alt for nøjeregnende med, om man nu kan kradse pengene ind fra de samme virksomheder på en anden og sikkert mere hensigtsmæssig måde; det kan da godt være.

Det synspunkt vil vi markere ved at stemme imod en af finansieringsformerne, nemlig lønsumsafgiften i den finansielle sektor.

Der er selvfølgelig altid spørgsmålet om de sociale virkninger og nogle problemer på det sociale område og tilknyttede områder i en finanslov, men jeg synes, at vi har fået luget godt ud i det. Det er såmænd ikke CD's fortjeneste. Vi har bare gjort opmærksom på i forhandlingerne, at vi synes, at man, også af hensyn til det fremtidige forhandlingsklima i relation til Socialdemokratiet, burde fjerne nogle af de mest iøjnefaldende tiltag, som kunne give det, jeg har kaldt røde knopper, hos den anden side af folketingssalen.

At det også til dels har givet os røde knopper, er en helt anden side af sagen. Vi er selvfølgelig meget tilfredse med, at der faktisk er sket en ud-